24me ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6680 — 25 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 1907 — ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ 3 ՋԻԼՀԻՃՃԷ 1325 — 7 Janvier 1908 — 24me année № 6680

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

10 ՓԱՐԱ — 10 PARAS

«ԱՐԵՒԵԼՔ»
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՈՅՃԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ՂԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. ՊՈԼՍՈՑ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 90 Ղրս.
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 45 »
ԴԱՒԱՌՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 108 »
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 60 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿՐՆԵՐՈՒՀ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 35 Ֆրհ.
» » » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 20 »
ԹՂԹԱՏԱՐԻ ԾԱԽՔԸ ՄԵՐ ՎՐԱՅ

آره‌ولك
ارمنیجه یومی و سیاسی غزته
صاحب امتیازی قره‌كین بویاجیان
درعلیه غلطه

"ARÉVELK"
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Conſple, Galata

ՕՍՄԱՆԵՐԸ՞Ն ԹԷ ԹՈՒՐՔԵՐԷՆ

Լաւագոյն թուրհերէնը.— Երկու մեծ դէմոկրատ պատուիրակներ.— «Սիւլէյման Զէյէպի»։

Մեր նախորդ յօդուածով (5 դեկտ. 1907) պնդական ազգ ամենակարեւոր լեզուին համառօտ պատմականը ըրած էինք։ Այս անգամ ալ մեր ասոնց ծագաբանութեան գլխաւորը նկատի ունենալ փափաքած ենք այն ալ նեղ կարելւոր հարցը թէ՝ «Օսմաններէ՞ն թէ Թուրհերէն—»։ Հայ ազատասէրը անհրաժեշտ է որ գիտակցութեան ալ հիմնական սկզբի այս լեզուն, որ միւս բոլոր լեզուներուն պէս պատմական գիմագիտութիւնն է[1] (phases) անցած է՝ և օրուն գիտակից ազատասիրութիւնը այնքան հաւջ կ'առնէ օրքան հրապոյր, Աւելիս Լաթալեանն ճշմարտութիւն մըն է թէ՝ որ և է լեզուի ազատագրը լոկ կանոններու չորացութեան և տափակութեան մէջ ազատողին ձանձրոյթ ու անսիրելութիւնն կը պատճառէ։ Մանաւանդ Թուրքերէնին վրայ ծանրանալով կրնանք ըսել թէ գաղափարական վարժարաններու նոյն իսկ լաթացութիւ դասընթացքներուն մէջ ասոնց ընդհանրապես ասոր լեզուի ծագաբանն ու գրականութիւնը պատմութեան մասին հակիրճ ընդ. տեղեկութիւններ (aperçu général) իսկ չեն արուիր։ Գաղափարներու մէջ Թուրքերէն ազատացնող դասախօսները ընդհանրապես ասոր լեզուին հրեայ մասին— խորունկ անգիտակցութենէ մը պատճառած—կը յաւակնին թէ՝ իրենց ազդարարութեամբ հաւաքածոներ պատրաստելով մը կրնան իրենց համար։ Այս կարգէ ծանծաղամիտ յայտարարութիւնները նոյն ազատասիրութիւնը ցոյց ազատ կ'ընէ։ Թուրքերէնն լեզուն իր հնագոյն ծագումովը, պետական ձեւին գիւղական առանձնայատուկ լեզուս։

Ինչպէս որ ծանօթ է բոլոր Թուրքերէնի տեղեակ դասակարգին՝ Օսմանցիներու գրած լեզուն իրենց խօսածէն կը տարբերի։ Արդարեւ կան խումբ մը գիրքեր՝ որոնք ոմանիկ և վաղուց է վեր անգիր լեզուով մը կը խօսին։ զոր օր. Ջըրանային հարաւակողմը գտնուող Բօվանդիները (Բօվանա գաւառէն) Թեպետև քրանտերէնէն աւելի իարիներէն և սպանիօլերէնի նմանող առանձին բարբառ մը կը խօսին, և սակայն Ջրանտերէն կը սորվին ու կը գրեն։ Լազերը, Չերքէզները և ասկաւին շատ մը իսլամ ժողովուրդներ իրենց առանձնայատուկ լեզուս։

(1) «ՍֆՀա, Թէգալը՛ւզը միւթեֆադ» (ասոնք ալ եզբեայ)։

Ներով կը խօսին՝ ու արաբերէն, պարսկերէն և կամ Թուրքերէն կը գրեն։ Բայց —մենք ասոնց հետ չենք կրնար բաղդատել— կ'ըսէ Դամադս-իւլ-Ա'լամի ողբացեալ հեղինակ Շեմէտտին Սամի պէյ։ Այդ լեզուները իրենց լեզուով գրականութիւն չունին. չենք գիտեր թէ՝ ինչ պատճառաւ իրենց լեզուն գրելու հարկին վրայ չեն մտածած, ու կը յաբէ, սակայն և այնպէս մեր ազգած ու գրած լեզուն ինչ լեզու է։ Մենք գրչի տեր անձի մը, կամ քնդհանուր ասոնքեամբ մեր կարող «էսպիրիպներէն մէկուն գրչէն ելած գրուածած մը անուս Թուրքի մը երէ կարդացած է, բան մը կրնայ հասկնալ։ կարդացուելէ վերջը «ասիկա Թուրքերէն է» ըսած ատեն կը հատատայ ու կը հասատաէ։ Սմբագրական (բահիրի), գրական (հսկայի) և պաշտօնական (rհամի) լեզուներս իր պատճանած արաբ-պարսիկ բառերով, չորեքտասեր չպատգրութեամբ (գիննիքրի rագպրիկամ) ու արտայայտութեան կերպովը մրթէ կրնայ խօսուիլ կամ թէ հերնարարը է խօսիլ։ Նախադասութեան մը գլուխը դրուած ենթակային (միւպթեձա) առդրգելի՛ն (խապեր) երկար բառայարքէ մը վերջ գնդ, կամ թէ ասանկ խօսքէ մը իմաստ հանող մէկը կընանք մտաբերել։ Մեր խմբագրական և գրական լեզո՛ն աշխարհի բոլոր լեզուներուն հպատասխած ընդհանուր դրութեան և բնական կանոններուն պատասխանելու կերպով մը չէ յօրինուած։ Շեմս. Սամի պէյ դարձեալ կը յաբէ, «Մեր քերականագիտութիւնները սկիզբը օսմաներէնը՝ արաբերէն, պարսկերէն ու թուրհերէն լեզուներէն կը բաղկա՜ած— ըսելիք ասկորութիւն եղած է. իբր Թէ թուրհերէն լեզուն՝ ասկ Թուրքերէն՝ և օսմաներէնը գեհամուխի մը պէս (պուգալէմուն հալիմէչ) երկիներնդ՝ բաղադրեալ լեզու մը ըլլար։ ասիկա ուղիղ չէ։ Թուրքերէնը՝ Թուրքերէն խօսած լեզուն է։ չկայ լեզու մը որ ուրիշ լեզուներէ բառերու կեղմէ օգտուած չըլլայ։ Թուրքերէնին մէջ մաս մը արաբերիկ բառեր գանուելէն չի հետեւիր Թէ Թուրքերէնութենէ (Թիւրքիլիք) ելած է։ անիկա դաձեալ Թուրքերէն է։ Օսմաներէնը —երէ այս առանձինը ճշդիւ առ ներելի է— Օսմանեան երկիրներու մէջ խօսուած առեւմտեան Թուրքերէնն է։ Արեւելեան Թուրքերէնին՝ Ձէնկիզի Թուներէն Չէղաթայերէն (Չէղաթայի) [2] կ'ըսուի՝ նոյնպես արեւմտեան Թուրքերէնին Օսմանեան Հարաւութեան փառապանծ Հիմնադրին՝ Ղազի Սուլթան Օսման Ա.ի առնուով Օսմաներէն կրնայ ըսուիլ։ Այս հայեցակէտով՝ «Օսմաներէնը՝ Թուրքերէն, արաբերէն ու պարսկերէն լեզուներէն բաղկացած է» ըսելու չափ անեղեթ (ապես) և անիմաստ բան չկրնար ըլլալ։ «Լիսան» ըսելը «տիլ» ըսել է։ Մարդկային

(2) Ինչպէս որ ասկէ բաւական առաջ Թուրք մամուլը կը շեշտեր, Օսմանեան լեզուն աւելի պարզեալ ամէնէն առաջին ուղին՝ Թուրքերէնի մէջ արդէն գանուած բառերը գործածելով՝ ասոնց արաբ-պարսիկ հոմանիշները և ձեւերը Թողուլ՝ ու միայն չգանուածներուն համար արաբերէնի ու պարսկերէնի գիմելն է։ Օրինակի համար, (արաբ-պարսկերէնով խառն ոճերու, առաջատուած ալիներ) փոխանակ «Քիթապ պուրասա պէհէմ» ըսելու՝ «Քիթապ պուրասա ըխտիւ'ի էնեմմ օլսուս» ըսելու բնաւ Տարկ չկայ։ Կը Տարցնէ Թէ՝ ինչ պէտք կայ որ «ըխտիւ'ի էնեմմ» պարսկերէն կազապցութիւնը (Թերքի'սի Ֆարսի) «պիրթի» Թուրքերէնէն նախամեծար Տամարուի։ Այս կարգի կապակցութիւններու և բաղմազան ձեւերու («իսէտ'ւզը իցիիգար օլ'', fէհիսարէ պիրա՛յի ալէ'մի օսէհատ օլ'', ուհուսուրա՛յի իպրթհան օլ'' ևն.) Թուրքերէնի մէջ մուտքը նախնեաց գործերու երկուղած ընթերցասիրեան արդիւնք կը նկատուի, բան մը որ ասկաւին շատերուն աճ ծախելու և յօրինելու (քաղցած ֆիւրնի, ըղբլայ փերասդի) փափաք մը ներշնչած է։

(3) Բարիզի Ասիական Ընկերութեան (Սոսիեթէ Ասիաթիք) կողմնակ մամասոր գնահատութեան ու դրուատիքի արժանացած է, որուն վրայ (1895) յինչեալ կաճառին ամբողջ կ'ընդունուի 1892 Թուականին ալ Չիքագոյի արուեստասէրներէն —Օսմանեան վրայ հրատարակած ճշդագոյն աշխատութեանցը Համար— միտալի և վկայագրի կարժանանայ։

(4) Ն. Ա. պէյի աշխատասիրութեանց մէջ ամէնէն նշանաւորն է «Ուրալ վէ Ալթայ լիսանլարը» գործը, որ միեւնոյն ատեն Թուրք լեզուի ծագմանը մասին կարեւոր տեղեկութիւններ կը պարունակէ։

(5) Բան Նէճիպ Ասըմ էֆ'ի և միւիիխա Ա.Տ. Մուսթաֆա փաշայի՝ հեղինակ «Յէ'Թէի Շէլիի Գօսմանլը'իլիյէ» երկասրուսիչ աշխատասիրութեան՝ «Քարի'էի էտեպիյա'մը Օսմանիլէյեի նայիյով'' այդ կատակերը էրթողրուլէն Օսման Ա.ի գրուած կը նկատուի (էջ 10)։

(6) Գամա՝ Թուրքերէն է, բոլոր կը նշանակէ, պարսկ. (Տէմէ), արաբ. «Ճիմէ, քիւլլի»։

(7) Վէլէյեթ ասմագ.— Արդարաբեր Տոմանուրութիւն տարածել, արդարաբեր խնամակալութեան շրջը արձակել։

(8) Սաած՝ Տաչուսուր պարսիկ բանաստեղծ՝ հեղինակ «Կիւլիսթան» և «Պուսթան» անուն քերթողական երկերուն (1194—1291)։ ըստ Գեւոդ Դպրի՝ մահուան Տին. Թուակ. (691)։

(9) «Հէր օրմնը զանն իթմէ քի պօշ տըր, ծպիկ քի իյինան գաւխան եամիշը վէ ուեուսմէշ օլա» (Մի՛ կարծեր որ ամէն անասուն պարապ է, կարելի է որ անոր մէջ ինձ մը պատկան ու քնացած ըլլայ)։

ՈՒՐ ԷՐ ԵԷՒՈՎԱՆ

Աւանդը եկած չէ՞ հանդարտութեան առթիւ պարզելու վերջերս կատարուած կարգ մը հետազօտութիւններ, որոնք այնքան մեծ տպաւորութիւն առաջ բերին գիտական միջավայրերու մէջ և առնչութիւն ու. նին աստուածաչնչական պատմութեան հետ։

Ոչ Սինայի բարձունքին վրայ և ոչ ալ Սրտազատէմի մէջ կը հանդիպինք հետաքրքրական եչերպային, այլ Եգիպտոսի ու Նուպիոյ ամայութիւնին վրայ, որուն գաղձային երկիրներէն քիչ հեռու, Նեղոսի առուին ափերուն քով գտնուող փոքր կղզիի մը Էլէֆանթինի մէջ կը գտնենք մէկ քանի կարեւոր մասերը ի դերեւ հանած էին գերման գիտուն Պ. Լօթիինկի Ջանքերը, որ սանձնած էր անոր հրատարակութիւնը։ Ոչ-եգիպտացիներու— Թերեւս հրեայ—կողմէ տրուած տղերսագիր մը կար էր այդ ձեռագիրը, ընդդէմ այն եգիպտական քուրմերուն, որոնք Էլէֆանթինի կղզիին մէջ Նում Չաստուծոյն մեհեանին կը ծառայէին։ Ֆեղտոյն անունին ընթերցումը և նոյնացումը, որ եգիպտական եհպ ձեւին արամէերէնի վերածմանն պատճառ մալորեցուցած էր Պ. Լօթինկը, լոյս մը սփռեցին մաքրեալ մէջ։ Այդ պապիրոս ձեռագրին ո'րիւից գալը յայտնի չէր. միջնորդի մը չնորհիւ Սքրալպսրկի մասնաւոր ժողովրդին մէջ կը գտնուէր։ Մէկ անգամէն կը տատանուէր վերթիչեալ տղերսագրը տատղ անձերուն բնակավայրը, որ Էլէֆանթին կղզին էր։ Այսպէս Էլէֆանթին իսյատ կատարի իբր չատ կարեւոր տեսական ու արամէական կեդրոն մը պատկան չորեքի ատեն, ուր նամաօրինակ վաւերագիրներ գանելու մեծ հաւանականութիւն կար։ Ուստի փոփոք յայտնեցի որ հնախօսական պեղումներ ու հետազօտութիւններ կատարուին Էլէֆանթին կղզիին մէջ, քանի որ Ֆրանսա տղին ատրի այնքան զոհողութիւններ կ'ընէ հնախօսութեան սիրոյն։ Դժբախտաբար փափաքս լսող չեղաւ ու անբրակատալի մնաց։

Սակայն, երջազութիւններէ ցոյց տուին թէ լաւ գտնուկ մըն եւ եղեր։ 1904ի գարնան, Էլէֆանթինի ուրիկներուն մէջ ձիու գրչութիւնի ատրկանութեան պատրաստուած հող —որ սեպհամ կը կոչուի և իբր տղբ կը ծառայէ — հանելու զբաղած բնիկներ դիպուածով երեսուն հանգիսի առանի չափ պապիրոս ձեռագիրներ պլորտած, ծալլուած ու կնքուած։ Սոյն ձեռագիրները ձեռք անցան Պ. Մ'ոն և Լէսի Ուիլհէմ Սէսիլ, որոնք այն տատն Եգիպտոս կը գտնուէին, և չատ չանցած հրատարակուեցան Պ. Բուլէրի կողմէ՝ Օքֆորտէն։ Անվճար վիճակի մէջ պահուած և մեծ ծալալով բնաձիրներ էին առանք, որոնք մէկէն գէղեցիկ գրերով՝ մինչեւ հմտանօթ եղող հատուածներուն համանման։

Առանց ամէնքն ալ յօրինուած էին այն ատեն Էլէֆանթինի ու Նեղոսի արեւելեան եզերքին վրայ հաստատուած Սիէն քաղաքին մէջ ուր Հրեաները կը բնակէին։ Անշուշտ այդ իրողութիւնը կաթեւոր էր, բայց զարմանք ազդելու բնոյթ չունէր։ Յայտնի է թէ Հրեաները իրենց տարագրութեան ատեն չատ մը քաներու հետ իրենց հերթական լեզուն ալ լեցնելէն, արամէերէն լեզուն և գրուածքը ընդհանուր համար, որ այնքան տարածուած էր Պարսկաստանի նահանգներուն մէջ։

Այդ պապիրոսները նոտարական ճշմարիտ Թուղթեր են, խիստ հետաքրքրական չարժ, ուր մեծ ճշդութեամբ նչանակուած են Թէրքսէններու, Արտաքսէրքսէսներու և Դարեհներու տիրապետութեան Թուականները, տարիներով, ամիսներով և օրերով արամէերէն ու եգիպտական օրացոյցերու համաձայն։ Վաճառուն չրջանի մը վերաբերող ձեռագիրներ են, 470էն մինչեւ 410 փրկչական Թուականէն առաջ։ Գրագիրները կրկին պատրաստած, այդ ձեռագիրները իր կրկնօրինակ մը վկաներու վաւերական ու ինքնագիր ատրագրութիւններ՝ զանազան գործառնութեանց մասին, ինչպէս վաճառուժ, գնուժ ու նուիրում հողերու և անչարժ կալուածներու, դատական գործեր, ամուսնական ուղքեր, երբ Դեղին Սեճեակի տուամին աւելի խոհեմագոյն եղելութիւն մը պատահեցաւ։

— Կարելի՞ բան չէ, գալեցի. ինչ ուղելութիւն կրնայ աւելի խորհրդաւոր ըլլալ քան Դեղին Սենեակին առաջ։

— Նախ Պ. Ռօպէր Տարղաքի վրայ խօսինք, յարեց Ռալթապիլ, ձիս հանդարտեցնելով։ Ձեզի ըսի թէ ամէն ինչ աննպատակ է անոր։ Ծրէաերիջ Լաթանի կողմէ երեսուն հանուած վայելուչ ոճերու հետերը կը Թուին ըլլալ Օր. Սթանլի Լիսրնի Ջօանաթիճ ոճի հետերը։ Պիւքլերինը ձգած նչանը կրնայ իր պիւքլերինը ըլլալ. այդ մասին քննութիւն կատարուեցաւ։ Այդ պիւքլերը գնելէն ի վեր մէկու դղեակը ձգած էր գայն։ Ինչո՞ւ համար Բարիզ ատած էր հիւղ այդ պահուն։ Ալեւս դղեակ չպիտի գար մինչ։ Ամուսնութեան խմման պատճառ Օր. Սթանկէրսըն հետ ունեցած յարաբերութիւններն ալ պիտի դադրեցնէր։ Բայց երկու կողմն ալ կը հաւատային թէ այդ յարաբերութիւնները պիտի չաբրնակէին։ Ծրէաերիջ Լաթան կը կարծէ թէ ամէն ինչ խզուած էր։

(Շարունակելի)

ԿԱՍԹՕՆ ԼԸՌՈՒ

Լաբերի Մը Տարօրինակ Արկածները

Դէ՞ Սենեակին Տուամը

ԺԴ.

«ԵՐԻՑԱՏՈՒՆԸ ԲԱՆ ՄԸ ՉԻ ԿՈՐՍՆՑՈՒՑԱԾ ԻՐ ՀՐԱՑՈՅՐԸՆ ԵՒ ՈՉ ԱԼ ՊԱՐՏԷԶԸ՝ ԻՐ ՇՔԵՂՈՒԹԻՒՆԷՆ»

Սակայն այդ պարբերութիւնը չբի Պ. Ռօպէր Տարղաքի, երբ անոր հանդիպեցայ կլանաթէի մէջ։ Այն խօսքը միայն ըսի, ուր երիցատն և չքեղ պարէզին վրայ կը դառնայ խնդիրը, և զոր Օր. Սթանկէրսըն կարդացած էր ձեռքը բռնած Թուղթին վրայ։ Այդ պարբերութեան չնորհիւ գղեակին բոլոր դռները մը առնիւ բացուեցան։ Այդ պահուն կը հաւատայի՞ Թէ Պ. Ռօպէր Տարղաք էր մարդասպանը։ Ոչ. կատարելապէս չէի համոզուած։ Մնաց որ՝ բանի մը վրայ չէի խորներ լրտեսին։ Վաւերական տեղեկութիւններ կը պակսէին։ Բայց պիտի ունէի որ ան իսկոյն տպաւորացնէր Թէ ձեռքէն վիրաւորուած վճանգիչ Թուղթը այրել։ Ի զուր Պ. Ռօպէր Տարղաք ուրացաւ Թէ այդ նամակը առնէ չունէր ոճրին հետ։ Այդ չափ խորհրդաւոր գործի մը մէջ՝ իրաւունք

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

Արդ. պետական պաշտոնաթերթ Հայկական ԽՍՀ-ի
Արարատի մարզային կոմիտեի և մարզխորհրդի
Տարի 1-ին, № 1 (1)
Հրատ. — 1881 թվականի 8/20 ապրիլ
Հիմն. խմբ. Հրաչյա Հովհաննիսյան
Տպ. 5-րդ հաստատական տպարան, Օսմ. փող. № 14
Ստորագրված է տպագրության 31 հունվար 1902 տարի 1/14 փետրվար 1908 տարի
Թուղթ գրելու 1/16-ական թ.
Տպաքանակ 1902 տարի 1/14 տարի
Գին 5 կոպ.
Հրատարակվում է ամեն կիրակի օրը
Խմբագրության և հրատարակչության հասցեն՝ Երևան, Ամիրյան փող. № 14
Հեռ. 17-18 և 17-19
Ձեռագրերը չեն վերադարձվում
Հրատարակչական բաժանորդագրության գինը՝ 1 տարվա 8 և 9 ամսվա համար 1 ռուբլի 50 կոպեկ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵԻ

ԱՐԱՐԱՏԻ ՄԱՐԶԱՅԻՆ ԿՈՄԻՏԵ

ԵՎ

ՄԱՐԶԽՈՐՀՐԴԻ ՕՐԳԱՆ

№ 408, ԲԹՎ, ՈՒԲԲ ՓՈՏՈՑ, 408
Տպագրվում է հայերեն և ադրբեջաներեն լեզուներով
Ստեղծվել է 1921 թվականի հունվարի 1-ին

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՍՀ ԱՐԱՐԱՏԻ ՄԱՐԶԱՅԻՆ ԿՈՄԻՏԵԻ ԵՎ ՄԱՐԶԽՈՐՀՐԴԻ ՀՐԱՄԱՆՈՎ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՍՀ ԱՐԱՐԱՏԻ ՄԱՐԶԱՅԻՆ ԿՈՄԻՏԵԻ ԵՎ ՄԱՐԶԽՈՐՀՐԴԻ ՀՐԱՄԱՆՈՎ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՍՀ ԱՐԱՐԱՏԻ ՄԱՐԶԱՅԻՆ ԿՈՄԻՏԵԻ ԵՎ ՄԱՐԶԽՈՐՀՐԴԻ ՀՐԱՄԱՆՈՎ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՍՀ ԱՐԱՐԱՏԻ ՄԱՐԶԱՅԻՆ ԿՈՄԻՏԵԻ ԵՎ ՄԱՐԶԽՈՐՀՐԴԻ ՀՐԱՄԱՆՈՎ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՍՀ ԱՐԱՐԱՏԻ ՄԱՐԶԱՅԻՆ ԿՈՄԻՏԵԻ ԵՎ ՄԱՐԶԽՈՐՀՐԴԻ ՀՐԱՄԱՆՈՎ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՍՀ ԱՐԱՐԱՏԻ ՄԱՐԶԱՅԻՆ ԿՈՄԻՏԵԻ ԵՎ ՄԱՐԶԽՈՐՀՐԴԻ ՀՐԱՄԱՆՈՎ

Էջ 1—2

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՄՈՒԼԻ

ՀԱՅԱՍՏԱՆ ԵՎ ՀԱՅՈՑ

ԲԱՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅՈՑ ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐ

Ամէն հոգածութիւն տարբերութիւն ցոյց տալու ազգերու միջեւ, որոնք ապրելու իրաւունքը հաւասարապէս ունին, ամբարշտութիւն է Աստուծոյ առջեւ եւ ամօթ՝ մարդկութեան առջեւ։

Ս. Գրիգոր Նարեկացի

Ամէն մարդ ունի իր հայրենիքը, ինչպէս ունի իր մայրը։ Ինչպէս մայրը պէտք է սիրուած ըլլայ, այնպէս ալ հայրենիքը։

Ռ. Թագաւորեան

ՀԱՅՈՑ ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆԸ

Հայոց հայրենասիրութիւնը ազգին ամենէն սրբազան զգացումներէն մէկն է։ Ան ոչ միայն ներշնչած է հայ մարդուն ամենէն վսեմ գործերը, այլեւ ամենէն ցաւագին արտայայտութիւնները։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն մեծ հոգիներ, այլեւ ամենէն համեստ մարդիկ։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ազատ մարդիկ, այլեւ ստրուկներ։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն հարուստներ, այլեւ աղքատներ։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ուսեալներ, այլեւ անուսնելներ։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն տղամարդիկ, այլեւ կիներ։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն մեծերը, այլեւ մանուկները։

Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն հայերը, այլեւ ուրիշ ազգերու զաւակները։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն քրիստոնեաները, այլեւ հեթանոսները։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ուղղափառները, այլեւ հերձուածողները։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն հաւատացեալները, այլեւ անհաւատները։

Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն մարդիկ, այլեւ անասուններ։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն կենդանիները, այլեւ թռչունները։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն թռչունները, այլեւ ձուկերը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ձուկերը, այլեւ միջատները։

Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն միջատները, այլեւ ծառերը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ծառերը, այլեւ ծաղիկները։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ծաղիկները, այլեւ քարերը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն քարերը, այլեւ ջուրերը։

Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ջուրերը, այլեւ հողը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն հողը, այլեւ օդը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն օդը, այլեւ լոյսը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն լոյսը, այլեւ խաւարը։

Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն խաւարը, այլեւ ամպերը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամպերը, այլեւ անձրեւը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն անձրեւը, այլեւ ձիւնը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ձիւնը, այլեւ կարկուտը։

Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն կարկուտը, այլեւ մրրիկները։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն մրրիկները, այլեւ երկրաշարժները։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն երկրաշարժները, այլեւ հրաբուխները։

Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն հրաբուխները, այլեւ ամենէն սարսափելի աղէտները։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն սարսափելի աղէտները, այլեւ ամենէն աննշան դէպքերը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն աննշան դէպքերը, այլեւ ամենէն մեծ դէպքերը։

Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն մեծ դէպքերը, այլեւ ամենէն փոքր դէպքերը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն փոքր դէպքերը, այլեւ ամենէն անկարեւոր դէպքերը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն անկարեւոր դէպքերը, այլեւ ամենէն կարեւոր դէպքերը։

Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն կարեւոր դէպքերը, այլեւ ամենէն ցաւալի դէպքերը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն ցաւալի դէպքերը, այլեւ ամենէն ուրախալի դէպքերը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն ուրախալի դէպքերը, այլեւ ամենէն տխուր դէպքերը։

Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն տխուր դէպքերը, այլեւ ամենէն ծիծաղելի դէպքերը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն ծիծաղելի դէպքերը, այլեւ ամենէն լուրջ դէպքերը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն լուրջ դէպքերը, այլեւ ամենէն թեթեւ դէպքերը։

Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն թեթեւ դէպքերը, այլեւ ամենէն ծանր դէպքերը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն ծանր դէպքերը, այլեւ ամենէն դիւրին դէպքերը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն դիւրին դէպքերը, այլեւ ամենէն դժուար դէպքերը։

Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն դժուար դէպքերը, այլեւ ամենէն հեշտ դէպքերը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն հեշտ դէպքերը, այլեւ ամենէն անհեթեթ դէպքերը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն անհեթեթ դէպքերը, այլեւ ամենէն խելացի դէպքերը։

Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն խելացի դէպքերը, այլեւ ամենէն յիմար դէպքերը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն յիմար դէպքերը, այլեւ ամենէն իմաստուն դէպքերը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն իմաստուն դէպքերը, այլեւ ամենէն յիմարական դէպքերը։

Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն յիմարական դէպքերը, այլեւ ամենէն խելամիտ դէպքերը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն խելամիտ դէպքերը, այլեւ ամենէն անխելամիտ դէպքերը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն անխելամիտ դէպքերը, այլեւ ամենէն խելամիտ դէպքերը։

Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն խելամիտ դէպքերը, այլեւ ամենէն յիմարական դէպքերը։ Հայրենասիրական զգացումներ ունեցած են ոչ միայն ամենէն յիմարական